

Z każdym działającym systemem komputerowym powiązane jest oczekiwanie *poprawności* jego działania [2]. Istnieje szeroka klasa systemów, dla których poprawność powiązana jest nie tylko z wynikami ich pracy, ale również z czasem, w jakim wyniki te są otrzymywane. Systemy takie nazywane są *systemami czasu rzeczywistego*, a ponieważ są one rozpatrywane w kontekście swojego otoczenia, często określane są terminem *systemy wbudowane* [2] , [3].

Ze względu na specyficzne cechy takich systemów, weryfikacja jakości tworzonego oprogramowania oparta wyłącznie na jego testach jest niewystarczająca. Coraz częściej w takich sytuacjach, weryfikacja poprawności tworzonego systemu lub najbardziej istotnych jego modułów prowadzona jest z zastosowaniem metod formalnych [1], [3]).

Literatura

- [1] D. Alur and D. Dill. *Automata for modeling real-time systems*, volume 443. Springer, 1990.
- [2] I. Sommerville. *Software engineering*. Addison-Wesley, 2010.
- [3] T. Szmuc and M. Szpyrka. *Metody formalne w inżynierii oprogramowania systemów czasu rzeczywistego*. Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, 2010.